

Mødet den 21. Marts 1918.

Fraværende: Brøndum og P. Petersen.

1. (J. Nr. 648—1917). Bekendtgørelse af 2. Marts 1918 fra Indenrigsministeriet vedrørende **Maksimalfortjeneste ved Salg af Klipfisk og Saltfisk.**
Toges til Efterretning.
2. (J. Nr. 647—1917). Bekendtgørelse af 8. Marts 1918 fra Indenrigsministeriet angaaende **Tilvejebringelse af Korn i Anledning af Vareudvekslingen med Norge.**
Toges til Efterretning.
3. (J. Nr. 112—1917). Cirkulære af 6. Marts 1918 fra Indenrigsministeriet vedrørende **Flæskefordelingen.**
Toges til Efterretning.
4. (J. Nr. 41—1917). Cirkulære af 9. Marts 1918 fra Indenrigsministeriet om, at der ikke kan ydes **yderligere Godtgørelse for leveret Brødkorn af Høsten 1916.**
Toges til Efterretning.
5. (J. Nr. 473—1917). Skrivelse af 11. Marts 1918 fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg om **Iværksættelse af Malerreparationsarbejder.**
Toges til Efterretning.
6. (J. Nr. 23¹⁸—1917). Beretning om **Kødkontrollen og Kvægtorvet i Juli Kvartal 1917.**
Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 649—1917). Regnskab for **M. C. Lottnups Legat** for 1916—17.

Toges til **Efterretning**.

8. (J. Nr. 669—1917). Paakendelse af **Klager over Rigsdagsvalglisten**.

Der forelaa 141 Klager. 6 Klagere fandtes opførte paa Valglisten for Nordre Kreds, 10 paa Valglisten for Midterkredsen og 2 paa Valglisten for Søndre Kreds.

Paa Valglisten for Nordre Kreds optoges 29 Klagere, paa Valglisten for Midterkredsen optoges 27 Klagere og paa Valglisten for Søndre Kreds optoges 9 Klagere.

56 Klagere kunde af forskellige Grunde ikke optages paa Valglisten, og 2 Klagere slettedes efter Paaklage.

9. (J. Nr. 652—1917). Forslag til **Overslag over Aarhus Havns Indtægter og Udgifter** for Regnskabsaaret 1. April 1918 — 31. Marts 1919.

Vedtoges.

10. (J. Nr. 539—1917). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om **Bevilling af 5000 Kr. til Anskaffelse af smaa Elektromotorer**.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 646—1917). Andragende fra **Aarhus Folkebibliotek** om Bevilling til Oprettelse af Læsesale.

F o r m a n d e n forelagde Andragendet og foreslog Sagen overgivet til Skoleudvalget til Underøgelse.

N. J o h. L a u r s e n anbefalede Tanken. Gennemførelsen vilde nok kræve ikke ubetydelige Tilskud fra Kommunen, men der kunde muligvis til Gengæld spares noget paa Byens Tilskud til Lys og Varme i Statsbibliotekets Læsesal.

J a k o b J e n s e n ansaa det for nødvendigt, at der blev oprettet 2 Læsesale. Taleren havde ikke selv Tid eller tilstrækkelig Indsigt til at tage Del i Sagens Forberedelse, saa han vilde foreslaa, at der blev nedsat et særligt Udvalg.

F o r m a n d e n foreslog, at Sagen blev udsat, og at der i næste Møde blev nedsat et Udvalg paa 3 Medlemmer.

Udsattes.

12. (J. Nr. 21¹—1917). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **ny Byggelinier for Søndergade.**

M ø l l e r anmodede om, at Sagen blev udsat.

Udsattes.

13. (J. Nr. 583—1917). Indstilling fra Vandværksudvalget om Tillægsbevilling af 1600 Kr. til en **Hovedvandleddning til Trælasthandelens Areal ved Silkeborg Landevej.**

M i k a e l J o h a n s e n henviste til Indstillingen, hvoraf det fremgik, at Indstillingen var foranlediget ved en Skrivelse fra Brandkommissionen. Dernæst bemærkede Taleren, at Udvalget ikke var klar over, om Kommunen havde Forpligtelse til at lægge den paagældende Ledning, og at det derfor vilde sætte Pris paa, at den Side af Sagen blev undersøgt. Kun hvis Kommunen havde Forpligtelsen, maatte Udvalget anmode om Tillægsbevillingen.

F o r m a n d e n anbefalede, at Sagen blev henvist til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse til Erklæring. Kommunens Forpligtelse maatte formentlig i nogen Grad bero paa, om Brandkommissionen ansaa Ledningen for nødvendig.

Sagen henvistes til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse med Hensyn til Spørgs-

maalet om Byens Forpligtelse til at anlægge de paagældende Vandledninger.

14. (J. Nr. 252—1917). Fra Sygehusudvalget forelaa følgende Indstilling om Indretning af midlertidig **Fnatbehandling paa Marselisborg Hospital:**

•Udvalget har holdt Møde med Epidemikommissionen, og man enedes om at indstille følgende til Byraadets Vedtagelse:

1. Der indrettes en midlertidig Fnatbehandling paa Marselisborg Hospital (I paatænkt Afdeling for Hud- og Kønssygdomme paa Kommunehospitalet indrettes en velordnet Badeafdeling for Fnatbehandling).
2. Al Behandling for offentlig Regning af Fnat foregaar paa Marselisborg Hospital. (Senere Kommunehospitalet).
3. Lægerne i Byen anmodes fra Epidemikommissionen om at oplyse Patienterne om, at de har Ret til gratis Behandling og Desinfektion, og Lægerne anmodes om at opfordre Patienterne til at søge at lade hele deres Familie samtidig fremstille sig til Undersøgelse paa Marselisborg Hospital.

Til det Formaal udfærdiges en trykt Vejledning, som foreslaas fordelt til Patienterne af Lægerne. (Vejledning angaaende Tiderne for Behandlingen og lidt om Sygdommens Natur og Smitte og Desinfektion i Hjemmene).

4. Henvisning til Fnatbehandling sker paa almindelig Sygeseddel til Hospitalet, dog kan Personer, som tror sig smittet af Fnat, gaa direkte til Hospitalet paa nedenanførte Tider uden Sygeseddel.
5. Undersøgelse af Patienter for Diagnose og Afgørelse om Indlæggelse eller ambulant Be-

handling foregaar paa Marselisborg Hospital til følgende Tider.

Mandag Aften Kl. 7, Onsdag og Lørdag Morgen Kl. 9 og desuden i paatrængende Tilfælde efter Aftale mellem vedkommende Læge og Hospitalets Overlæge.

Ved Indlæggelse foretages den fornødne Afhøring efter Loven, dog tillades det Patienterne at lade sig indlægge for egen Regning til Hospitalets Fællesstuetakst, ifald de modsætter sig en Afhøring.

Forslagets Gennemførelse vil efter Stadsingeniørens Overslag koste 1535 Kr. »

M o u s t e n erindrede om de tidligere Forhandlinger vedrørende Behandlingen af Fnatpatienter og forelagde dernæst Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 239—1917). Indstilling fra Sygehusudvalget om **Antagelse af en Maler til at fuldføre Malerarbejdet ved den medicinske Afdeling paa Kommunehospitalet.**

M o u s t e n bemærkede, at Indstillingen foruden Malerarbejdet ved den medicinske Afdeling tillige omfattede Malerarbejdet ved en Køkkenafdeling. Søm Byraadet sikkert erindrede, blev det paagældende Malerarbejde udbudt ved Licitation og overdraget til Malermester N. Sørensen for ca. 28000 Kr. Da Sørensen ikke var Medlem af Malerlauget havde dette paa forskellig Maade søgt at hindre Arbejdets Udførelse. og dette var nu lykkedes derved, at Lauget havde faaet Svendene til at nedlægge Arbejdet hos Sørensen i Henhold til en Bestemmelse i en Overenskomst mellem Mestrene og Svendene, hvorefter disse ikke maa arbejde for en Mester, der ikke ved Overtagelse af et Arbejde har sikret sig 15 % Fortjeneste.

Arbejdet var altsaa nu standset, og ved en ny Licitation vilde man næppe faa lavere Tilbud end 36000 Kr. Udvalget ansaa det derfor for bedst, at Kommunen selv betalte Materialierne og antog en Maler til at lede Arbejdet og lade det udføre for Kommunens Regning, og Indstillingen gik ud paa, at Udvalget fik den i saa Henseende fornødne Bemyndigelse.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ikke tiltræde Udvalgets Forslag og fandt, at der var noget mærkeligt ved denne Sag. Saa vidt Taleren vidste, stod der i Licitationsbetingelserne, at den Mester, som fik Arbejdet, selv skulde levere Materialierne, men efter hvad der blev sagt, havde man givet Sørensen Arbejdet, uden at Materialierne var til Stede, ja Kommunen havde endog selv betalt Materialierne. Dette var ikke at stille Mestrene lige. Den bedste Maade at komme over Kalamiteten paa vilde være at fordele Arbejdet mellem en 4—5 Mestre, ganske som det var blevet gjort i andre Tilfælde. Naar Svendene ikke vilde udføre Arbejdet for Sørensen, maatte der være noget galt ved Sagen.

S a l l i n g udtalte, at der ikke var fuld Enighed i Udvalget, idet han saa noget anderledes paa Sagen end Udvalgets Flertal. Da Sørensen ved Licitationen var 6000 Kr. billigere end næstlavestbydende, havde Taleren ment, at man ikke kunde forsvare ikke at modtage hans Tilbud. Det viste sig imidlertid, at Sørensen havde forregnet sig og ikke kunde opfylde sin Forpligtelse, og dermed var Kommunen altsaa løst fra ham. Det rigtigste vilde da være, at man henvendte sig til de næstlavestbydende og overdrog Arbejdet til dem, imod at de overtog de Materialier, som var købt for Kommunens Regning. Taleren vilde fraraade, at

Kommunen selv overtog Arbejdet, idet han var overbevist om, at det vilde blive et dyrt Eksperiment. Hvis man delte Arbejdet mellem 4 Mestre, vilde man være sikker paa at faa Arbejdet færdigt til Tiden, saa Taleren skulde anbefale, at Udvalget fik Bemyndigelse til at forhandle med de 4 næstlavestbydende.

J a k o b J e n s e n fandt det ganske mærkeligt, at Svendene skulde udregne, hvad Mesteren tjente, før de vilde arbejde for ham. Naar Svendene fik, hvad der tilkom dem, maatte det være dem ligegyldigt, hvad Mesteren tjente. At antage de næstlaveste Tilbud vilde ikke nytte, da de jo heller ikke var saa høje, at Fordringen om de 15 % skete Fyldest, saa den Vej var ufremkommelig. Taleren havde været ganske klar over, at der vilde komme Vanskeligheder ved dette Arbejde. Som der nu blev arbejdet indenfor Organisationerne, var det næsten umuligt for Kommunen at bygge. Det var blevet berettet Taleren, at en Mester havde udregnet sit Tilbud paa et Malerarbejde til de kommunale Beboelsesbygninger til 1700 Kr., og at vedkommende var sig bevidst, at han kunde udføre Arbejdet for dette Beløb, men da Tilbudet kom ind, var det desuagtet forhøjet med 1200 Kr. Under saadanne Forhold kunde Kommunen ikke bygge, det maatte Svendene have at vide.

C h r i s t e n s e n troede ikke, at Svendene havde forladt Sørensen, fordi de krævede, at han skulde tjene 15 % paa Arbejdet. Den egentlige Aarsag var vistnok, at der fandtes en Overenskomst mellem Mestre og Svende om, at de gensidig kun maatte beskæftige organiserede Folk. At Kommunen havde staaet i Forskud for Sørensen ved Indkøb af Materialier, var der intet at

sige til. Det havde forundret Taleren at høre Hr. Sallings Udtalelser, da alle Udvalgets Medlemmer, altsaa ogsaa Hr. Salling, havde underskrevet Indstillingen. Det naturligste vilde være, at Kommunen i Henhold til de almindelige Betingelser for Arbejder for Kommunen lod Arbejdet udføre paa Mesterens Regning; thi hvis Entreprenørerne fik Lov til at løbe deres Vej, naar de ikke kunde opfylde deres Forpligtelser, hørte alting op. Skulde Forholdet udvikle sig som nu for Malerarbejdets Vedkommende, blev det umuligt for Kommunen at udføre noget Arbejde, saa Mestrene maatte vide, at blev de ved, som der nu var begyndt, maatte Kommunen selv antage den fornødne Arbejdskraft til sine Arbejder. Taleren kunde anbefale, at man antog en Mand til at udføre Arbejdet paa Sørensens Regning.

M o u s t e n ansaa den Vej, som Udvalget foreslog, for den bedste og billigste. Der var ingen Konkurrence mere ved Licitationer, saa det var ganske hen i Vejret at udbyde et Arbejde. Det var absolut ikke noget enestaaende Tilfælde, at Kommunen havde betalt Materialierne for en Entreprenør. Udvalget havde ment, at det var mest forsigtigt at betale Materialierne, idet disse saa var Kommunens. Det var ikke saa lige til at lade Arbejdet udføre for Sørensens Regning, eftersom de almindelige Betingelser indeholdt en Bestemmelse om, at Entreprenøren var løst fra sine Forpligtelser under Strejke og Lockout, og der jo faktisk var Strejke hos Sørensen. Taleren forstod ikke ganske Hr. Salling, da Indstillingen jo var enstemmig, og Udvalgets øvrige Medlemmer intet Pres havde lagt paa Hr. Salling, men tvært imod affattet Indstillingen i den Form, som Hr. Salling havde ønsket.

Marthin Pedersen fandt, at Sagen laa lidt mærkeligt for Byraadet, idet Indstillingen gav det Indtryk, at Udvalget var enigt i anbefale, at Byen selv antog en Maler til at udføre Arbejdet, hvorimod Hr. Sallings Udtalelser syntes at modsiges denne Opfattelse. Som Stillingen var, kunde Byraadet kun give Udvalget den Bemyndigelse, det anmodede om, til at arrangere sig med en Maler, Mester eller Svend. Det vilde være ganske urigtigt at fordele Arbejdet mellem de næstlavestbydende; thi deres Bud opfyldte heller ikke Fordringen om de 15 %, og de vilde altsaa heller ikke kunde faa Svende. Skulde man vælge blandt de Tilbud, der opfyldte Fordringen, vilde man komme saa højt op med Betalingen, at det vilde være ganske urimeligt. Det var rigtigt, at Mestrene kunde paaberaabe sig Overenskomsten om de 15 %, men Svendenes Tilslutning til denne Bestemmelse var blevet givet under en Situation, hvor de følte sig saa svage, at de var nødt til at gaa med. De ønskede imidlertid meget at komme bort fra denne Bestemmelse, som altsaa var dem paatvunget. Taleren anbefalede sluttelig Udvalgets Indstilling.

Møller var ikke helt sikker paa, at det var Bestemmelsen om de 15 %, som var Skyld i, at Svendene ikke vilde arbejde for Sørensen. Dennes største Fejl var, at han havde overtaget Arbejdet uden at være Medlem af Malerlauget og derfor uden at vide, om han kunde skaffe sig Svende, og dette kunde Taleren kun forklare sig ved, at Sørensen, hvad Taleren forevrigt intet vidste om, var saaledes stillet i pekuniær Henseende, at han intet havde at tabe. Den hele Sag viste imidlertid, at det ikke altid var heldigt at antage et altfor lavt Tilbud. Hvis Sørensen havde været

Medlem af Malerlauget, var der næppe blevet Strejke hos ham, men da han ikke var det, havde de andre Mestre ikke ment at kunne tillade, at Svendene arbejdede for ham. Det var rigtigt, at der ikke var meget ved Licitationer, ellers vilde det være lige til, at man paany udbød Arbejdet, men paa den anden Side vilde det ogsaa være forbundet med en ikke ringe Risiko, at Kommunen selv lod Arbejdet udføre. Taleren vilde derfor henstille til Udvalget at tage Sagen tilbage, for at der kunde opnaas Enighed i Udvalget om, hvilken Vej man burde slaa ind paa.

Salling syntes ikke, man kunde sige, at de 15 % i Fortjeneste, som Svendene fordrede, at Mesteren skulde være sikret, kunde siges at være for meget. Det var Talerens Overbevisning, at man ikke vilde faa Arbejdet færdig til rette Tid ved at antage en Svend til at lede Arbejdet, og han troede, at Arbejdet vilde blive meget dyrere, hvis man anvendte den Fremgangsmaade, end hvis man henvendte sig til en Mester.

Mikael Johansen vidste ikke, om Overenskomsten angaaende de 15 % var paatvunget Svendene, men han troede det ikke og havde ogsaa hørt Sagen fremstillet ganske anderledes, ja det sagdes endog, at Svendene selv havde faaet Tilbud om at udføre Arbejde for Kommunen, imod at de beregnede sig 15 % i Fortjeneste ud over deres Løn. Taleren kunde ikke indrømme, at der ved Licitationer ingen Konkurrence var, og han vilde vedblivende finde, at man kom bedst ud over Sagen ved at underhandle med de næstlavestbydende; thi man skulde nødtigt ind paa at lade Kommunen selv udføre Arbejdet. Den Fremgangsmaade vilde ikke gavne nogen.

N. J o h. L a u r s e n troede ikke, det var helt rigtigt, at Overenskomsten var Svendene paatvunget. Efter hvad Taleren mente at erindre, var Bestemmelsen om, at organiserede Mestre kun maatte beskæftige organiserede Svende, og at organiserede Svende kun maatte arbejde for organiserede Mestre, Basis for en hel Række Overenskomster i Bygningsfagene. Da Hr. Marthin Pedersen nu havde udtalt, at Svendene gerne vilde løses fra denne Bestemmelse, vilde Taleren gerne vide, om Svendene, hvis Mestrene løste dem fra Forpligtelsen til kun at arbejde hos organiserede Mestre, ogsaa vilde løse Mestrene fra Forpligtelsen til kun at beskæftige organiserede Svende.

C h r i s t e n s e n maatte til Hr. Sallings Paastand om, at 15 % ikke kunde siges at være en for stor Fortjeneste, bemærke, at da der vel var Tale om en Middelpris eller maaske endog noget derover, saa blev de 15 % dog vist til en ret god Fortjeneste. Da Sørensen ikke var Medlem af sin Organisation, kunde der ikke siges at være Konflikt hos ham, saa der vilde intet være til Hinder for at søge Regres hos ham, naar man lod Arbejdet udføre. Hvis man lod Entreprenørerne slippe, naar de ikke kunde opfylde de Forpligtelser, de havde paataget sig overfor Kommunen, vilde det være ganske umuligt for Kommunen at bortlicitere sine Arbejder, og der var intet at sige til, at Mestrene maatte tage Følgerne af den Fremgangsmaade, de havde praktiseret i den foreliggende Sag. Der var intet i Vejen for, at Kommunen selv kunde skaffe sig duelig Arbejdskraft, og der vilde intet vindes ved, at Udvalget fik Sagen tilbage.

M o u s t e n meddelte, at baade Mestrene og Svendene overfor Udvalget havde hævdet, at det

var Bestemmelsen om de 15 %, som havde bevirket Arbejdsnedlæggelsen.

J a k o b J e n s e n bemærkede, at andre Udvalg meget vel kunde komme i samme uheldige Situation, som Sygehusudvalget nu var i, og at der i saa Henseende hvilede en truende Sky over det Udvalg, som havde med de kommunale Bygninger at gøre. Det var ganske rigtigt, at der ikke mere var Konkurrence mellem Mestrene, i hvert Fald ikke mellem Malermestrene. Disse sidste havde nemlig et Beregningsudvalg, der gennemgik Tilbudene samt fastsatte Prisen ved at forhøje de laveste Tilbud, inden de blev indgivet. Naar Kommunen var stillet saaledes, skulde det synes rigtigt, at Byraadets Medlemmer, som jo skulde varetage Kommunens Interesser, stod lidt mere samlede. Naturligvis var det behageligst at staa fremmed overfor Forholdet, men gjorde alle Byraadsmedlemmer det, vilde man køre Kommunens Sager den forkerte Vej. Taleren vilde ikke gerne være med til at paabyrde Sygehusudvalget Arbejdet med at søge Regres hos Sørensen. Det havde vist sig, at Sørensen ikke kunde udføre Arbejdet, og Udvalget kunde derfor overtage dette og antage en Mand til at lede det. Denne Mand skulde naturligvis ikke antages for et Par Maaneder, men skulde sikres som Kommunens andre Embedsmænd. Mestrene havde baaret sig saaledes ad, at de maatte finde sig i, at Kommunen selv udførte sit Malerarbejde. Dersom de kommunale Bygninger skulde kunne forrente sig, kunde man ikke betale de Priser, Mestrene forlangte. Den letteste Maade at komme over Sagen var da, at Byraadet vedtog Indstillingen.

M a r t h i n P e d e r s e n maatte tilbagevise Hr. Sallings Paastand om, at det var Svendene,

som havde krævet af Sørensen, at han skulde tjene 15 % ved Arbejdet, idet det faktiske Forhold var, at det var Mestrene, som havde forlangt af Svendene, at de i Henhold til Overenskomsten skulde nægte at arbejde for Sørensen, fordi hans Tilbud ikke rummede en Fortjeneste paa 15 %. Bestemmelsen om de 15 % var nogle Aar gammel og var blevet tiltraadt af Svendene paa et Tidspunkt, da de maatte bøje sig for Mestrenes Krav i saa Henseende for at opnaa en nogenlunde forsvarlig Løn og for ikke at udsætte andre Arbejdere for at komme ud i Konflikt. Det var rigtigt, at Bestemmelsen om gensidig Organisation var gældende for flere Fag, men det var et ganske urigtigt Forhold set fra Svendenes Side, og det vilde forsvinde, efterhaanden som Arbejdernes Organisationer blev stærk nok til at faa det bort, og efterhaanden som Mestrene indsaa, at de kunde opnaa Fordele paa andre Omraader. Det var ganske urigtigt af Arbejderne at alliere sig med deres Modstandere. Det var flere Gange blevet sagt til Arbejderne, at de ikke maatte fordyre Arbejdet for det offentlige, men naar Mestrene som nu forsøgte at berige sig paa det offentliges Bekostning, vilde det være rimeligt, at de samme Røster hævdede sig overfor Mestrene.

B r a m m e r skulde ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Byraadet kunde overvinde den Slags Vanskeligheder i Fremtiden, men han vilde, efter hvad der var oplyst om den foreliggende Sag, anbefale, at Byraadet fulgte Udvalgets enstemmige Indstilling.

M ø l l e r fandt, at det vilde være rigtigst at faa undersøgt, hvorledes de 15 % Fortjeneste blev beregnet. Taleren troede ikke, Kommunen havde Brug for en fast Maler hele Aaret rundt, og det

var hans Overbevisning, at Kommunen ikke fik Arbejdet billigere ved selv at udføre det. Det mest fornuftige vilde sikkert være at lade den næstlavestbydende udføre Arbejdet, men det kunde Udvalget jo overveje, hvis det vilde tage Sagen tilbage, hvad Taleren vedblivende vilde henstille.

B e c h udtalte, at den borgerlige Gruppe vilde grave sin egen Grav, hvis den ikke tog Afstand fra Forhold som dem, der efter Hr. Jakob Jensens Sigende var til Stede ved de kommunale Bygninger. Dersom man dækkede over saadanne Fejl, gjorde man noget galt baade overfor sig selv og overfor de Kredse, man repræsenterede. Var der begaaet Fejl, maatte man sige det til de vedkommende, og var det Misforstaaelser, maatte Sagen tages op til Undersøgelse. Dersom man lagde 15 % til 28000 Kr., som jo var laveste Tilbud, naaede man op til omved 32000 Kr., som var det næstlaveste Tilbud, og 15 % i Fortjeneste kunde ikke siges at være nogen urimelig Fortjeneste. Da Taleren troede, at det vilde blive urimelig dyrt for Kommunen selv at lade Arbejdet udføre, vilde han foreslaa, at man lod Sagen gaa tilbage til Udvalget til ny Indstilling.

M i k a e l J o h a n s e n bemærkede, at Hr. Jakob Jensen havde udslynget en grim Beskyldning mod Mestrene ved at sige, at de havde et Udvalg til at korrigere og fastsætte Priserne for offentlige Licitationsarbejder. Antagelig vilde rette Vedkommende tage sig af denne Beskyldning, som Taleren ikke troede var rigtig. Selvfølgelig maatte man være interesseret i at faa Kommunens Arbejder udført saa billigt som muligt, men man kunde heller ikke forlange noget for intet. Taleren havde ofte advaret imod Kommunesocialismen,

og han vilde heller ikke nu være med til at indføre den.

Salling havde hørt sige, at Bestemmelsen om de 15 % kom ind, for at Svende, som arbejdede for sig selv, ikke skulde underbyde Mestrene. Hvis Taleren havde haft mindste Anelse om, at Mestrene ikke havde baaret sig korrekt ad, vilde han ikke have talt deres Sag saa varmt, som han havde gjort, og han troede stadig, at de havde rent Mel i Posen, saa han maatte paatale de Beskyldninger, der var rettet imod dem.

N. J o h. L a u r s e n betonedes, at Hr. Marthin Pedersen havde indrømmet, at Mestre og Svende gensidig havde garanteret hinanden kun at have med organiserede Folk at gøre.

J a k o b J e n s e n maatte antage, at Hr. Salling ansaa det for korrekt af Malermestrene at have et Beregningsudvalg til at fastsætte Priserne, da Hr. Salling jo ikke kunde være uvidende om, at et saadant Udvalg fandtes. Taleren kunde ønske at høre, hvorledes Hr. Salling mente, at man kunde faa Arbejdet udført for en rimelig Pris.

Salling mente, at man fik Arbejdet bedst og billigst udført ved efter Forhandling at overdrage det til de næstlavestbydende.

M o u s t e n meddelte, at den næstlavestbydende havde sagt til Udvalget, at Prisen vilde blive 39000 Kr. plus Salæret.

M i k a e l J o h a n s e n stillede Forslag om, at Sagen blev sendt tilbage til Udvalget.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 656—1917). Andragende fra Komiteen for **Børnebespisningen** om en Tillægsbevilling paa 10500 Kr.

Bevilgedes.

17. (J. Nr. 11⁴—1917). Udkast til **Købekontrakt** med Sagfører V. Harden angaaende en Villagrund ved Artillerikasernen.

Godkendtes.

18. (J. Nr. 1⁴⁷—1917). Andragende om Approbation paa **Udstykning** af Matr. Nr. 498 a og Matr. Nr. 504 af Bygrundene.

Anbefaledes.
